

[Indenrigsministeren.]

spørgsmålet om, hvorvidt der var sådanne reserver i finansloven, at man kunne fremskynde visse af de arbejder, som står på ventelisten. Der bliver jeg nok nødt til at sige — ellers gør finansministeren det — at det ikke er tilfældet. Det eneste, jeg tør gøre mig håb om, er at kunne opnå mindre bevillinger i indeværende finansår til at påbegynde projekteringen af varmeanlæggene i statshospitalerne i Middelfart og Nykøbing S., og jeg regner med inden så længe at være nået så vidt, at jeg kan møde frem for bevillingsmyndighederne med et forslag.

Fru Grethe Philip nævnte problemet om plejehjemmene i Københavnsområdet. Jeg er ligesom fru Grethe Philip meget interesseret i at opnå den aflastning af statshospitalet i Glostrup, som måtte ligge i en udvidelse af plejehjemmet i Ballerup og opførelse af et nyt plejehjem; men jeg tør ikke give noget bindende løfte om, hvornår vi kan komme i gang dermed.

Endelig vil jeg gerne sige til fru Grethe Philip, at vi både for så vidt angår hospitalet i Herlev som ved fremtidige opførelser af statshospitaler vil være i høj grad opmærksom på spørgsmålet om en personalebørnehavn.

Jeg takker altså udvalget, og jeg anbefaler lovforslaget.

Peter Jørgensen: Med hensyn til den bemærkning i betænkningen, som indeholder en henstilling til økonomiudvalget, vil jeg gerne sige, at det er jo ikke noget, den socialdemokratiske formand for udvalget har opfundet, men det er noget, som det samlede udvalg har tiltrådt. Når jeg fra denne talerstol har nævnt det, er det snarest for, om jeg så må sige, at knytte de partier, som har givet tilslutning til denne betænkning, til det, som den indeholder. Den indeholder nemlig noget om en udvidelse af statsbevillingerne på en række områder, og det spørgsmål, jeg har peget på, er: hvordan vil man inkorporere disse forøgede udgifter i det finanslovsforslag, som vi for et par uger siden har vedtaget? Jeg har altså bare villet understrege, at når man tiltræder noget sådant i et udvalg, medfører det også en forpligtelse — en for-

pligtelse, som man regner med bliver opfyldt, også af fru Clara Munck.

Må jeg så sige i anledning af fru Grethe Philips udtalelse, at det er jo rigtigt, at vi her bevæger os på et område, der trænger til en særlig behandling. Indenrigsministeren har nævnt et andet område, der også trænger til en særlig behandling, nemlig åndssvageforsorgen. Det så vi så klart og tydeligt i aftes, hvor forsorgschefen udtalte, at han følte sig skamfuld over behandlingen på visse af de institutioner, der findes inden for åndssvageforsorgen. Det gjorde vi, der sad og så på denne udsendelse, også. Det giver en lille forestilling om, at det ikke bare drejer sig om et enkelt problem, som man kan trække ud af en stor sammenhæng, men at der er mange, mange andre problemer. Det, der interesserer mig, er, om man også fra folketingets partiets side er klar til at give tilslutning til bevilling af de penge, som det koster at løse alle disse opgaver.

Clara Munck: Jeg vil da gerne glæde hr. Peter Jørgensen med, at når den konservative folketingsgruppe underskriver en betænkning og giver tilsagn om at stemme for et lovforslag, så er det, fordi vi er enige i, hvad der står deri, og så er det klart, at vi sætter vor arbejdskraft ind på at opfylde et sådant tilsagn.

Når jeg syntes, betænkningen var mærkelig, var det, fordi der deri tales om en henvendelse til regeringens økonomiudvalg, som den konservative folketingsgruppe jo ikke har anledning til at gå i drøftelse med; det var fra regeringspartiets side, man foreslog, at vi andre skulle skrive under på en betænkning, hvori man opfordrer sin minister til at gå, jeg havde nær sagt til sit eget økonomiudvalg. Det var det, der undrede os; det var det, vi i hvert fald slet ikke ville tage afstand fra, men som vi ser noget løfterigt i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Thestrup): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje